

van *Unitas Medicorum*” en daardoor voor den inhoud ook deze vereeniging verantwoordelijk maakt. Men mag veronderstellen, dat dit bij vergissing is geschied, maar tevens hopen, dat *Unitas* in het vervolgen de mededeeling der „Coöperatieve” slechts onder benefice van boedelbeschrijving zal aanvaarden. Die artsen, welke indicaties meenen te hebben ontdekt tot het voorschrijven van abdiypillen of zoo, mogen dan bij de „Coöperatieve” zelf informeeren naar den prijs.

HET DUITSCHE ZIEKTEVERZEKERINGSONTWERP. — Op voorstel van den Aerztereineinsbund is den 17den April te Berlijn een buitengewone vergadering van den Aerztereineinsbund gehouden, ter bespreking van het ontwerp (*Berl. klin. Wochenschr.*). PINKHOF.

INGEZONDEN.

VROEG OPSTAAN VAN KRAAMVROUWEN.

Naar aanleiding van dr. MEUBER's stuk over dit onderwerp in dit *Tijdschrift* (n°. 15, bldz. 1041) zij het mij veroorloofd als eenvoudig praktiseerend geneesheer ook mijn meening te zeggen. Ook ik heb eenige maanden geleden een geval van embolie gezien. Bij een jonge, vroeger steeds gezonde III-para, die de baker op den 3den dag liet opstaan om het bed om te maken, werd ik 's avonds ontboden, omdat de vrouw bewusteloos ineengezakt was. Den volgenden ochtend kon ik vaststellen een volslagen motorische aphasia, volmaakte rechtszijdige verlamming en dikke beenen, waarvan het eene aanzienlijk dikker was dan het andere. Er werd eiwit in de urine gevonden. De aphasia verbeterde vrij snel, ook de verlammingen genazen vrij goed, totdat zij een paar weken later plotseling pijn in de zijde kreeg met koorts van 39° en een weinig hoesten, zonder bloed of bloedige sputa op te geven; later schijnt zich in de ziekenverpleging zoo iets herhaald te hebben. Dit is dus wel een geval van embolieën door thrombose geweest.

Verder zag ik eenige jaren geleden een geval van ernstige nabloeding bij een IV-para (?), die den 4den dag in haar winkeltje ging helpen; zij was er, zoo vertelde zij, juist voor het eerst en slechts even geweest. De bloeding was hevig, de baarmoeder veel te groot. Ergotine-inspuitingen, heete irrigaties, samendrukking van de baarmoeder hielpen niet. Eerst nadat ik met groote moeite een niet rottend stukje placenta, met nog een slip van de vliezen eraan vast, had verwijderd en getamponneerd, bedaarde de vloeijing. De vrouw, vroeger stevig en gezond, is nog steeds een bleeke, minder goed uitziende vrouw gebleven.

Ook gevallen van retroflexie, waarbij de vrouw zelf de oorzaak in haar te vroeg opstaan meende te moeten zoeken, heb ik eenige gezien en waarschijnlijk ook wel andere artsen met mij; doch afgezien hiervan zijn de beide medegedeelde gevallen sprekend voor zichzelf.

Wanneer de geneesheeren er mede beginnen kraamvrouwen vroeger te laten opstaan, dan zullen de vroedvrouwen wel spoedig volgen. En nu wordt,

althans naar mijn ervaring, nog maar al te vaak verzuimd door vroedvrouwen en bakers om te letten op temperatuursverhooging, op dikke beenen (die eerst opgemerkt worden als zij heel dik zijn), enz. Ook wordt het urine-onderzoek tijdens de zwangerschap en het nazien van de placenta nog wel eens achterwege gelaten. Met de tegenaanwijzingen voor het vroeg opstaan zal het vermoedelijk dus nog wel eens raar toegaan. Bijster ingenomen met dat vervroegen ben ik als practiseerend geneesheer dan ook allesbehalve. Ook vind ik het voor de vrouwen der lagere klasse volstrekt geen overdreven weelde eens een 9 dagen uit te rusten.

Ik kan het dus niet genoeg toejuichen, dat dr. MEURER, de leeraar der vroedvrouwenschool, tegen dat vroeg opstaan waarschuwt, en ik meen dan ook, dat wij hier goed doen ons niet door de extase onzer oostelijke naburen te laten meeslepen.

Amsterdam, 13 April 1910.

E. MOGENDORFF.

ART. 30 BURGERLIJK WETBOEK.

Naar aanleiding van de in de nummers 14 en 15 van dit *Tijdschrift* door dr. G. W. BRUINSMA en dr. G. C. NIJHOFF besproken vraag, of een geneesheer, die voor een verlossing geroepen, niet bij de eigenlijke geboorte aanwezig is geweest, maar alleen zijn hulp heeft verleend bij de verwijdering van de nageboorte, kan gezegd worden, „bij de bevalling tegenwoordig te zijn geweest” en dientengevolge tot aangifte van de geboorte verplicht is, kan het zijn nut hebben, er op te wijzen, dat omtrent deze vraag reeds een principiele beslissing van ons hoogste rechtscollege bestaat.

In het jaar 1858 werd te Loenen voor een verlossing de hulp ingeroepen van F. V. genees- en verloskundige. Toen F. V. ter plaatse kwam, was het kind reeds een uur geboren en bepaalde zich zijn hulp tot verwijdering der nageboorte. De vader was afwezig; desniettemin deed F. V. geen aangifte van de geboorte.

Deswegen vervolgd, werd hij bij vonnis van 4 April 1859 door de rechtbank te Utrecht vrijgesproken. Dit vonnis werd bevestigd bij arrest van het provinciaal Hof van Utrecht van 10 Mei 1859 en ten slotte vereenigde zich ook de Hoge Raad bij zijn arrest van 16 Juli 1859 met deze beslissing.

De vrijspraak van de rechtbank te Utrecht berustte op dezen grond:

„dat dan ook het tegenwoordig zijn bij de bevalling, zoodanig als vereischt „wordt om het wanbedrijf in art. 346 Wetboek van Strafrecht omschreven „daar te stellen, en om de verklaring te kunnen doen der artt. 29, 30 en 31 „B. W., niet in eenen medisch-technischen doch in een gezonden uitleg- „kundigen zin, en volgens het gewoon spraakgebruik moet worden opge- „nomen, namelijk, het tegenwoordig zijn bij het ter wereld komen van het „kind, en dat, aangezien uit de beëdigde verklaringen der getuigen wettig „en overtuigend is bewezen, dat de beklagde op *dat* tijdstip *niet* aanwezig „is geweest, hij niet behoort te worden beschouwd, als de persoon, op wien „de verplichting tot het doen der aangifte berustte”. — De Hoge Raad overwoog bij de bevestiging van dit vonnis het volgende:

„Overwegende, dat deze uitlegging van art. 346 Wetboek v. Strafrecht en van „art. 30 in verband met art. 29 B. W., verre van strijdig te zijn met de be-